

rede ved 2den Behandling, at Grunden til, at disse Forslag ikke vare tiltraadte, var den, at man manglede de fornødne Oplysninger. Disse ere senere komne — Skrivelsen er trykt — og det er Grunden til, at man har tiltraadt Forslaget. Vindringsforslagene under Nr. 27 og 36 gaa ud paa Forandringer af Reglerne for Standsættelsen af Postlokaler og Telegraflokaler paa Kjøbenhavns Banegaard. Meningen med disse Forslag, der ere stillede af Ministeren mellem 2den og 3die Behandling, er den, at i Fremtiden skulde Jernbanevæsenet overtage Standsættelsen af disse Lokaler mod at faae en forhøjet Leieafgift, og derpaa gaar en Del af de Forslag ud, som ere stillede; Resten gaar ud paa Sværfsættelsen af nogle ekstraordinære Foranstaltninger. Da det imidlertid staar i Forbindelse med hele Banegaardsspørgsmaalet i Kjøbenhavn, har Udvalget ikke troet det rigtigt under de nuværende Forhold at gaa ind derpaa.

Der findes ikke flere Vindringsforslag paa § 6, som give Anledning til Omtale nu, men derimod findes der en Sag, som jeg ikke kan forbigaa. Den blev allerede antydet ved 2den Behandling, men den er forsynet med yderligere Oplysninger nu til 3die Behandling. Det er Sagen angaaende Koncessionen paa Jernbanen til Gjedser og endermed i Forbindelse staaende Overenskomst paa den ene Side mellem Ministeriet og Thydskland, paa den anden mellem Ministeriet og Statsraad Dietgen. Grede Medlemmer ville erindre, at der i 1879 blev ført Postforhandlinger mellem Danmark og Thydskland. Disse Postforhandlinger omhandlede ogsaa Spørgsmaalet om en Postforbindelse mellem Gjedser og Warnemünde. Der blev lagt en Del Vægt derpaa fra Thydsklands Side, og der stilledes forskellige Forslag, og Forhandlingerne kom temmelig vidt; men de afbrødes til Slutning, da man fra dansk Side fandt det altsfor uheldigt at gaa ind paa de stillede Forslag. Jeg beklager, at jeg ikke er i Stand til at meddele Indholdet af disse Forhandlinger, men jeg har ikke anset mig for berettiget dertil, eftersom de bleve meddelte Udvalget fortroligt; og skjøndt ganske vist den hvide Regjering siden den Tid har sat sig ud over alle de Forudsætninger, som fra dette Things, og jeg tør nok sige, Rigsdagens Side have ligget til Grund for de Bemærkninger, der ere givne Regjeringen paa det Omraade, med Hensyn til Koncessioner, har jeg dog ikke anset mig for berettiget til at fremdrage, hvad der da er forhandlet; men jeg vil dog nævne, at saadanne Forhandlinger have været førte, og saadanne Oplysninger findes der, at det vistnok er

utvivlsomt, at denne Sag maa gjøres til Gjenstand for en langt nøiere og mere indgaaende Underjøgelse, end det for Dieblisset er muligt, og da ville ogsaa disse Spørgsmaal være at fremdrage. Disse Forhandlinger i 1879 førte ikke til noget Resultat. Men nu i Aar hører man først i Pressen, at der er truffet Overenskomst med Thydskland, og ikke blot det, men at Regjeringen har givet Koncession paa en Jernbane til Gjedser til Statsraad Dietgen under i høi Grad favorable Betingelser for Koncessionshaveren. Det fremgaar nemlig af en Skrivelse af 24de December 1884, der er bleven meddelt Udvalget til 2den Behandling, at Ministeriet i Henhold til Lov 23de Mai 1873 ikke blot havde erklæret sig villig til i sin Tid at meddele Koncession paa Anlægget og Driften af en Jernbane fra Nykjøbing paa Falster til et Punkt paa denne Ss Sydside i Forbindelse med et Havneanlæg ved Banens sydlige Endepunkt, men det oplyses derhos angaaende de med Statsraad Dietgen inden Koncessionens Udfærdigelse førte Forhandlinger, at Ministeriet i Henhold til fornævnte Lovs § 10 har erklæret sig villig til i sin Tid at meddele Samtykke til en Forpagtningskontrakt mellem det Selskab, der bliver at danne for Gjedserbanen, og det lolland-falsterke Jernbaneselskab, uopsigelig fra det sidstnævnte Selskabs Side og imod en Forpagtningsafgift af 4 pCt. af Anlægskapitalen, hvilken i Følge Koncessionens § 10 ikke uden Indenrigsministerens Samtykke kan overstige 3 Mill. Kroner. Ligeledes har man meddelt Samtykke til, at der for $\frac{2}{3}$ af Anlægskapitalen udstedes Obligationer med Prioritet i Anlægget og Forpagtningsafgiften, medens der for Resten udstedes Aktier.

Denne Skrivelse foranledigede Udvalget til yderligere Spørgsmaal, og disse findes tilbels bevarede i den Skrivelse, som nu er meddelt i Bilagene, og som jeg senere skal komme tilbage til. Denne Skrivelse findes aftrykt under Nr. 10 i Bilagene. Den er af 26de Februar 1885. Paa Udvalgets Spørgsmaal om, hvad der har bevæget Regjeringen til at anse sig berettiget til at give vedkommende Koncessionshaver ikke blot Koncession, men ogsaa Løfte om Forpagtningsret for det lolland-falsterke Jernbaneselskab, og desuden som Svar paa Spørgsmaalet om, hvilke finansielle Virkninger det vil have for Statskassen paa Grund af Rentegarantien lige overfor det lolland-falsterke Jernbaneselskab, meddeles det for det Første, at Regjeringen har anset sig for berettiget til at give et Løfte til vedkommende Selskab om at overtage Driften i Henhold til Bestemmelserne i Loven af 1873, og dernæst, at